UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

Historia Leuitici

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Visual Library

Greſſa ois multi
tudo obtulit iuxta v̄ba moiſi men
te promptiſſima quicquid p̄cio-
ſius habuit. ꝛ cū tāta copia ꝙ cōpulſi ſūt ar
tifices voce p̄conis clamare: ne q̄ſꝙ vltra of
ferret. Fecerūtq; beſeleel ꝛ oliaab cūcta q̄ ſi
bi fuerāt: ꝛ ſicut fuerāt imp̄ata. Et ſm̄ Joſe-
phum Om̄e tp̄s ad op⁹ faciendum trāſijt in
menſib. vij. Om̄e aurū qđ expenſum eſt in
ope ſanctuarij. xxix. talētoꝝ fuit. ꝛ. dcc. xxx.
ſicloꝝ ad pōd⁹ ſāctuarij Fuerūt p̄terea. c. talē
ta argēti: ex q̄b cōflate ſūt. c. baſes ſanctuarij
De mille āt. dcc. lxxv
facta ſūt capita colu-
mnarū: q̄ etiā veſtite
erant argento. Eris
quoq; oblata ſunt ta
lēta. lxxij. mil'. ꝛ. cccc.
ſicli. Obtulerūt autē
a. xx. ānis ꝛ ſup̄. dcij
mil'. ꝛ. d. l. Igit̄ men-
ſe primo ſecundi an-
ni in prima die men-
ſis erexit Moiſes ta
bernaculū. operuitq; nubes tabernaculū:
cū lux ſerena eſſet: nō p̄celloſa ſed lucida. nō
tm̄ p̄ quā trāſiret aſpectus: ſed q̄lem decebat
p̄ſentiam dei. Et ad nebule eleuationē illi⁹
deinceps mouerūt caſtra: ꝛ ad depoſitionē
depoſuerūt. ꝛ dum ſtabat ſup̄ tabernaculū:
ꝛ ipſi ſtabant, eratq; ignis in nocte.

De genere aaron e-
rant ānas ꝛ caiphas
ꝛ alij q̄ p̄nūciauerūt
chriſtū reū eē mortis.
ꝛ effuderūt eius ſan
guinē ad baſim alta
ris. Ibi ei ē occiſus
vbi erāt altare ꝛ ba-
ſis eius. Vn̄ Nō ca
pit p̄phetam perire
extra hierl'm

Hiſtoria leuitici. Cap'm. j.
Premittit̄ diuiſio vtilis ca. ij.
De holocauſtis ꝛ mō offerendi ca. iij.
De ſacrificijs pacificis ꝛ ſalutarib ca. iiij.
De oblatione inanimatoꝝ ca. v.
De hoſtia p̄ peccato ca. vj.
Pro peccato ſacerdotis ca. vij.
Pro peccato ſynagoge ca. viij.
Pro peccato principis ca. ix
Pro peccato anime ca. x.
De igne iugi ꝛ eiectiōe cinerū ca. xj
De eſu adipis ꝛ ſanguis p̄hibito ca. xij
De cōſecratiōe ſūmi ſacerdotis ꝛ minoꝝ. ca. xiij
De poteſtate offerendi eis data ꝛ accipiendi
partes ſuas ca. xiiij.
De prima oblatiōe ſacerdotū, ꝛ de igne da-
to de ſublimi ca. xv.
De morte nadab ꝛ abiud. ca. xvj.
De diſcretiōe ciborum ca. xvij
De purificatiōe puerpere ca. xviij.
De cognitiōe lepraꝝ ca. xix.
De purificatiōe leproſi ca. xx.
De viro ſpermatico et muliere emorroiſſa.
capitul'. xxj.
De vitula rufa ꝛ hirco apompeio ꝛ de cine-
ribus aſperſionis ca. xxij
De purificatiōe immundoꝝ ca. xxiij.
De p̄ſonis excluſis a m̄rimonio ca. xxiiij.
Catalogus quorundā p̄ceptoꝝ ca. xxv.
De trib generib panum ca. xxvj.
De ſanctimonia ſacerdotū ca. xxvij.
De pena blaſphemi ca. xxviij.
De talione legis ca. xxix.
De obſeruantia iubilei. ca. xxx.
De benedictiōib ꝛ maledictiōib ca. xxxj.
De decimis ꝛ votiuis ca. xxxij

Hiſtoria leuitici
Capitulū p̄mū.

Ertia diſtin
ctio hiſtorie quā ſcripſit
moyſes grece dr̄ leuitic⁹
q: de electiōe ꝛ miſterio
leuitaꝝ agit, latine offer
tori⁹ vel ſacrificatici⁹, q:
de ſacrificijs ꝛ de his q̄ offerebantur ex lege
tractat. Hebraice vero vagecra, qđ ſonat mi
niſteriales. Vocauit āt moyſes more hebre-
oꝝ q̄ a principijs libroꝝ nomināt eos: ſicut
nos officia miſſaꝝ ꝛ euāgelia, vlꝫ cū dicim⁹
dn̄ica q̄ cantatur. Populus ſion, vel legit̄.
Erūt ſigna in ſole ꝛ luna. Incohoatur aūt ſic
liber iſte. Vocauit āt
moyſen ꝛ locutus eſt
ei dn̄s de tabernacu-
lo federis dicēs. Ho
mo qui obtulerit ho-
ſtiā ſi fuerit holocau-
ſtū. ꝛ de armētis ma-
ſculum offeret. Pro
aūt habet̄ in hebreo
va, qđ eīn ſonat, et ie
tra vocauit.

Moyſes hūc librū
et duos p̄cedentes ꝛ
duos cōſequentes cō
poſuit, ſed eos ſicut
nūc ſunt diſtincti nō
diſtinxit, imo cū ipſe
cōpoſuiſſet eos, totū
opus quaſi in vnū
corp⁹ et volumen re-
degit Eſdras vero q̄
dict⁹ eſt velox ſcriba
ꝛ q̄ totā bibliothecā a babylonijs cōbuſtā
reparauit. h̄ op⁹ in q̄nq; p̄titiōes diuiſit ſiue
in q̄nq; libros q̄ dicti ſunt pentateucus.
Premittitur diuiſio vtilis.
Capitulum. II.

a D videnduz de doctrina ꝛ traditiõe ſacrificioꝝ q̄ ſequit̄.q̄dã ꝑlibanda ſunt in hũc modũ.Quinq̄ ꝯſiderãda ſũt h̄.Sacrificia q̄ deo offerunt̄.ꝑſone a quib⁹ offerunt̄,tempora qñ offerunt̄.loca vbi offerunt̄,cauſe ꝑ quib⁹ offerũt̄.Triplex aũt eoꝝ que offerebãtur rite occurrit diſcretio.Aut em̄ erat oblatio de animalib⁹:ꝛ ſacrificiũ dicebat̄,nec ante viij.diē natiuitatis poterat offerri:nec eadem die mater ꝛ fetus eius.Aut de ſicca materia,vt ſimila,pane,thure,ꝛ ꝓprie dicebat̄ oblatio Aut de liq̄dis,vino ꝛ oleo que ꝓprie libamen vel libatio dicebat̄,licet his nominibus ſcriptura qñq̄ indifferēter vtat̄.Perſone vero offerentiũ due,anima vel ſynagoga.Animaꝝ vero alia ſacerdos,alia p̄nceps alia p̄uata,de quib⁹ ſuis locis dicet̄,ſil'r ꝺ locis ꝛ temporib⁹ ſuo loco.Cauſaꝝ quoq̄ triplex erat differentia.Offerebant em̄ quandoq̄ neceſſario,qñq̄ ſponte,qñq̄ caſu.Neceſſario aũt vel ex voto,vl' ex precepto.Sane ex precepto offerebant primitias frugum,vuaruz,fructuum,Decimas quoq̄ eorundem ꝛ inſuper animalium.Primogenita quoq̄ animalium ꝛ liberoꝛũ.Oblationes etiã trium ſolennitatum ꝛc̄.in hunc modũ Mel autem ꝛ fermentum nũq̄ offerebant̄ domino,tm̄ primitie eorũ temporib⁹ ſuis offerebant̄ ſacerdoti.ſ ʒ nil ex eis ſup altare ponebat̄.Cõmuniter autem a nullo ſacrificio ſal deeſſe debebat,ꝛ id dicebat̄ ſal federis,q꞉ nõ erat fas hoc tranſgredi.Porro ſm ordinē libri a ſacrificijs inchoandum eſt.

Due erant primitie.Prime primitie frugum de ſpicis confricatis primo die azymorum.Secũde in panibus in die pentecoſten.

Si erat primogenitum hominis de leuitis ipſi templo remanebat.ſin autem redimebatur quinq̄ ſiclis.

De holocauſtis ꝛ modo offerendi.

Capitulum.III.

f Sacrificioꝛuz alia holocauſta,alia ſacrificia.Et p̄mo de holocauſtis videam⁹.Holocauſta dicebant̄ illa ſacrificia q̄ tota incendebant̄.Holon em̄ totũ,cauma incendiũ ꝺꝛ Fiebat aũt tm̄ in trib⁹.armētis ſc ʒ ꝛ pecudibus.ſed tm̄ de ouibus et capris.Et in auib⁹ ſed tm̄ in turture ꝛ columba.De armentis ꝛ pecudib⁹ ſic Offerebat̄ tm̄ maſculus anniculus.i.vni⁹ anni vl' circa.ſup annũ non.Vñ qñq̄ oſtia agnus:qñq̄ aries appellat̄.Bos em̄ ſupra annum poterat offerri.vt ait Joſephus.Erat q̄ʒ imaculat⁹.qđ nõ de macula velleris ſʒ corpis intelligendũ eſt.i.nõ debile,aut fracto mēbro,aut papulas hñs,aut ſcabiē,aut cecũ ꝛ hmõi.Offerebat̄q̄ primo ſacerdoti ad oſtium atrij:vt videret ſi idoneũ eſſet ad offerēdũ poſtea ad oſtium tabernaculi offerebat̄ dño ꝑ manuũ impoſitionē ſup caput:lotis prius manib⁹:q꞉ p̄ter mare ſacerdotũ erãt in atrio duo maria.vnũ viroꝝ:et alteꝝ mulieꝝ Vñ ꝛ a loco offerendi ab hebreis hoſtia dicebat̄.Gētiles aũt ab hoſtib⁹ vincēdis hoſtiam.et a victis hoſtib⁹ victimã cõſueuerant appellare.Victimã ꝓ hebrei a vinciēdo dixerũt.q꞉ vinctũ adducebatur anial.Oblataʒ ſic hoſtiam reducebat ſacerdos ad altare holocauſtorum ꝛ ſtans ad aquilonē imolabat eã corã dño ad latus altaris ꝛ in ꝯſpectu ſanctorũ.fundebatq̄ ſanguinē ei⁹ circa crepidinem altarꝭ in circuitu.Hebreus habet parietē Joſeph⁹ limbũ.forte labium ſupeminens detractaq̄ pelle hoſtie q̄ erat ſacerdotis artus in fruſta concidebat.quib⁹ lotis cũ capite pedibus ꝛ inteſtinis adolebat oĩa ſup altare ĩ holocauſtum et odorē ſuauē dño.Nõ eſt credendum ꝙ in nidore ſeu odore carnium deles

Papula eſt oris infirmitas,que gallice ꝺꝛ lampaſt.

Vnde hoſtia ſm hebreos aliter ſm gentiles.

Victia q̄ cecidit dextra victrice vocat̄.Hoſtibus a domitꝭ hoſtia nomen habet Domitis poſuit pro domandis metri neceſſitate.

Quedã hoſtia imolabatur a ſacerdote q̄ erat aliq̄ntulũ magna,cui⁹ ſanguis effundebatur ad crepidinem altaris.Alia hoſtia q̄ maioꝛ erat occidebatur:ita ꝙ ſãguine ei⁹ aſpergebat ſacerdos parietes ipſius altaris Erat autē et hoſtia maria que ſacrificabat̄,cui⁹.ſanguis effundebat̄ ab

ctaremur dñs. ſed po
tius in re ſignificata
et deuotione offeren

ipſo imolante ſuper
cornua ipſius altarꝫ

tium. Si aũt de auibus fieret holocauſtũ fiebat ſic. Sed cum duo offerrẽt vt dictũ eſt pmo homo de iſrael: poſtea ſacerdos. Quõ ab hoĩe offerebaṫ auicula: tacet. Forte quia eodẽ modo quo et pecus. forte tm̃ ſacerdoti. Offerebatur autẽ pullus turturis vel colũ be cui frangebat ſacerdos collũ ſola manu. Non enĩ licebat ſacerdotibꝫ ferrũ leuare ſup auem. Et retorto collo cũ capite ſub aſcella vngue cutẽ colli vbi fractũ erat rumpebat ⁊ fuſo ſanguine circa crepidinẽ altaris. veſicu lam gutturis ⁊ plumas pijciebat ad orientẽ in loco ſecreto vbi cineres effundebaṫ. ꝯfra ctiſq; aſcellis manu: adolebat eam ſup altare in holocauſtũ. Et hec erãt minora ⁊ ſimpli cia holocauſta q̃ voluntarie fiebant. Erant quedã maiora quadã neceſſitate facta. que ⁊ ſanctiora quodammõ. qꝛ totũ incendebaṫ ⁊ pellis ⁊ fimus. de quibꝫ poſt diceṫ. quodã modo minꝰ digna. qꝛ ſup altare non crema bant. Nũc de ſacrificijs partialibꝫ pſequa mur ⁊ voluntarijs.

De ſacrificijs pacificis ⁊ ſalutaribꝫ.

Capitulum. IIII.

Horum quedam

erant pacifica. quedã ſalutaria. q̃ ſcꝫ pro ſalute danda. vel data: vl̕ cõſeruanda offerebanṫ. Similiter ⁊ p pace vel ad deũ vel ad homines. vel qꝛ ad bonuꝫ pacis fiebãt. cum cuiq; qd̃ ſuum erat dabaṫ ſcꝫ deo ⁊ ſacerdoti ⁊ offerẽti. Fiebat aũt cuꝫ erat de animalibꝫ de armento tm̃: et de pecu dibus p̃dictis. de auibus vero nõ. Sane in mõ offerẽdi ab hoĩe vel ſacerdote idẽ fiebat cũ hoſtia holocauſti. Sꝫ in hoc erat differẽ tia. qꝛ hic offerebaṫ maſculꝰ vl̕ femina. ⁊ an niculꝰ vl̕ grandiora: ĩmaculata tm̃. Pars ꝟo hoſtie offerebaṫ dño. ps erat ſacerdotũ reli qua offerentiũ. De armento hec offerebanṫ dño. Omnis adeps q̃ eſt pinguedo interio rum offerebaṫ. Pinguedo enĩ ſupra carnem animalis aruina vel lardus diciṫ. Que carni admixta proprie pinguedo: que in inteſtinis adeps eſt. Eſt aũt triplex adeps. vitaliũ. id ẽ cordis ⁊ vẽtris. Adeps iecoris. i. epatis quẽ reticulũ dicimꝰ. qꝛ inuolluiṫ ad modũ retis. Et eſt adeps renũ. Hos tres adipes duoſq; re nes. id ẽ ilia ⁊ renũculos adolebat ſacerdos ſup altare. Eadẽ etiã d̕ capra dño offerebãṫ. Si vero de ouibꝫ erat oblatio preter p̃dicta offerebaṫ de ea cauda integra: quã lumbuꝫ vocãt. lxx. Pellis vero erat ſacerdotꝫ q̃ offe rebat illã. Armus ꝟo dexter q̃ dicebaṫ ſepa ratiõis. et pectꝰ qd̃ diciṫ eleuatiõis. et q̃re ſic dicebanṫ infra diceṫ. cedebãt in vſus ſacerdo tum. et lingua cũ faucibꝫ vt tradũt. ſꝫ in textu nõ memini me legiſſe. Forte pectori adhere bant. ⁊ cũ pectore ab aĩali tollebanṫ. Vñ ſuf fecit noĩaſſe pectꝰ. et his veſcebanṫ ſacerdo tes in domibꝫ ſuis: cũ vxoribꝫ ⁊ liberis ⁊ do mo tota mundis tm̃.

etiã q̃ in domibꝫ im
molabãt cã epuli vl̕
religionis pectꝰ ⁊ ar
mũ dabãt. Reliqua
erãt offerẽtiũ: et inde
epulabanṫ corã dño

Diuerſis modis effi
ciebanṫ mundi tactu
mortuorũ. et multis
alijs modis d̕ quibꝫ
infra diceṫ.

in locꝭ ad hoc deputatis: in ipo atrio vel iu xta. Licebat etiã ex his tã ſacerdotibꝫ q̃ȝ alijs edere duobꝫ diebꝫ. ſiq̃d ſuperat in diẽ tertiũ cremabaṫ. Et nota ꝙ nullũ aĩal offerebat vel in holocauſtũ. vel in ſacrificiũ ſine liba mentis ſuis. ſed de libamentis ꝓprius infra erit tractatus.

De oblatione inanimatoꝝ.

Capitulum. V.

Si vero manus

hoĩs animal inuenire nõ poterat offerebat p ſalute vel pace ſimilã farinã ſcꝫ delicatiſſimã. fundẽs ſup eã oleũ: et dicebaṫ ſimila oleata: vel oleo fermentata. Thus offerebaṫ cũ ea. Sacerdos aũt totũ thus ⁊ pugillũ plenũ ſimile oleate: adolebat ſup altare memoriale. i. in memoriã offerẽtꝭ. vt ſcꝫ dñs memor eſſet eius vel ſacerdos ad dñm: reliquũ erat ſacerdotũ. Tradũt hebrei nõ ſp plenũ pugillũ offerre: ſed p q̃ntitate ſi mile minus poterat offerri intantũ: ꝙ etiam impleto pugillo oẽs digitos poterat apire ſacerdos p̃ter medicũ. et illud tantillũ qd̃ re manebat inter illum digitum et volam ſuf ficiebat. Joſephus vero drachmam vnã of ferendam dicit. Si

ꝟo ſacrificiũ de ſimi
la coctum offerebat
panes ſine fermento
conſperſos oleo. co

Qñ faria redacta fu
it in panem. Quidaꝫ
dicũt. iiij. genera pa
nũ fuiſſe. coctuꝫ i cli

ctos in clibano, vel ī craticula offerebat. ⁊ lagana azima, id ē latoſ panes ⁊ tenueſ nō conſperſos ſed linitos oleo. Quidaʒ tū ꝑ lagana panē coctum in aqua intelligūt: vt ſit tertiuʒ genus panis a cocto in clibano ⁊ cocto ī craticula. Si vero coctū in ſartagine offerebat: ꝯſperſum oleo et ſine fermento erat et diuidebat̄ minutatim. Ex his oblatꝫ ſacerdos memoriale adolebat corā dn̄o. de panibus vnū: et de fruſtis vnum. reliquum erat aaron et filioꝝ eius ad edendū cum omni domo ſua: ⁊ equa ſorte diuidebatur eis. In hebreo ꝓter clibanū tria ponuntur. marchesilis: mahebach. michar. Marchesilis ſonat cōſiliatrix. quod ſartagini cōuenit propter ſtridorem et ſuſurrium frixure. Michar rete vel cribrū. Mahebach

bano in craticula, coctū ī aqua quā lagana azima dicūt. Quidā tū intelligunt formā panis. ⁊ ſm hoc tertiū genus erat coctū in ſartagine.

forte ſcaturiens poteſt eſſe patella, in q̄ coctio liq̄da fit. Poteſt etiā eē tertia ſpēs ſacrificij, i. a ſalutari ⁊ pacifico ꝑ grāꝝactōe vel ꝑ victoria. ſcʒ vl' aliq̄ bono euētu inopinato. Et pōt dici fieri caſu vt ſit vna ſpecieſ ſacrificij quod fit caſu.

Dicere vult ꝙ Mahebach poteſt intelligi tertia ſpecie ſacrificij.

De hoſtijs pro peccato.

Capitulum. VI.

Poſt hoſtias ſalu

tares precepit dn̄s de hoſtijs ꝑ peccato ⁊ pro delicto. Dicit̄ aūt peccatū grauius ſcʒ quod ex īduſtria eſt factū. Delictū leuius. ſ. qđ ex ignorantia Vl' peccatū cum fit qđ faciendū non eſt Delictū q̄ſi derelictū cū nō fit, qđ faciēdū eſt. Et iuxta ꝑſonas peccantiū erat diuerſitas ſacrificiorum.

Tamē omnia hec ſacrificia indifferēter ſepe dicuntur ſacrificia pacifica.

Delictuʒ q̄ꝙ ſpēalit̄ pccm̄ in deū. i. in ſanctificata deo. Hoc eī eſt derelinq̄re. i. deuʒ relinq̄re. vel delictuʒ peccatū recognituʒ.

Pro peccato ſacerdotis.

Capitulum. VII.

Diſtinguūtur au

tem hic q̄ſi q̄ttuor ꝑſone. ſacerdos. ſynagoga. i. populus. ꝓnceps. anīa. Si ergo ſacerdos qui inunctuſ erat peccabat: delinquere faciens ꝑpl'm: faciebat q̄ ſequunt̄. Additū ē. Qui inunct⁹. Nō q̄n oēs inuncti eſſent: ſed ad differentiā illoꝝ q̄ cū eſſent de genere ſacerdotali, ꝓpt̄ maculā corꝑis. nec inungi poterāt nec miſtrare. Qđ etiā additū eſt. faciēs ꝑpl'm peccare. forte generale ē. qꝛ pccm̄ q̄dlibet cuiuſlibet ſacerdotꝫ trahit̄ in exemplū. Et eſt dictū ad exaggerationē peccati. Vel ſpecialiter dictū eſt. cū. ſ. v̄bo vl' aliq̄ mō populū ad peccandū ꝓuocauerit. Vel ſane ſic in hebreo hr̄. Si ſacerdos q̄ inunct⁹ ē peccauerit ad culpā ꝑpl'i. i. ita viliter ⁊ aperte quaſi vn⁹ de ꝑpl'o: qđ valde indecēs eſt. tūc inq̄ꝫ offerebat ꝑ ſuo peccato ꝑ man⁹ impoſitiōeʒ ad oſtiū tabernaculi vitulū immaculatuʒ et coram altari īmolabat eū: hauriēſq̄ʒ de ſanguine inferebat illū in tabernaculū. ⁊ intingens in eo digitū: aſpergebat illū ſepties cōtra velū ſanctuarij. ⁊ de eodē ponebat ſuꝑ cornua altarꝫ incēſi: ⁊ egrediēs reliquū ſanguinis fundebat circa crepidinē altarꝫ holocauſti. et oēm adipē cū renib⁹ et renunculis adolebat ſuꝑ altare. ſicut ⁊ de vitulo hoſtie pacificoꝝ. Pellē vero ⁊ oēs carnes cū fimo etiā efferebat extra caſtra in locū mūdū vbi cineres effundi ſolebāt. ⁊ incendebāt ea ſuper ſtruem lignoꝝ.

Quia vitul⁹ ꝓpa hoſtia erat ſacerdotū.

Pro peccato ſynagoge.

Capitulum. VIII.

Quod ſi ois tur

ba ꝑ ignorantiā fecerat qđ ꝯtra mādatū dn̄i eſt: offerebāt ſeniores populi ad oſtiū tabernaculi ꝑ manuuʒ impoſitionē vitulū. ⁊ fiebat de h̄ vitulo ſic̄ ⁊ de ꝑori, ꝑ pccō ſacerdotis. Et orāte ꝑ eis ſacerdote, ꝓpiti⁹ erat eis dn̄s in duob⁹ tm̄. Hic innuit̄ differētia int̄ pccm̄ ſacerdotꝫ ⁊ ꝑpl'i. qꝛ ſcʒ ſacerdos nō dꝫ peccare ꝑ ignorātiā. non eīm licʒ ei igrare mādata dn̄i. Iteꝝ qꝛ nō legit̄ q̄s orare ꝑ ſacerdote. qꝛ ſi ꝑcuſſus fuerit incātator a ſerpēte: q̄s medebit̄ ei. Ecce pꝫ differētia inter holocauſta hec et ꝓdicta. qꝛ ex his nihil erat ſacerdotū. totum dn̄o.

Qđ etiā ſupra notauerat ī fine cuiuſdaʒ capituli.

cremabat̃.nec̃ mēbra iſtoꝝ cū capite:pedibus ⁊ inteſtinis lotis ponebant̃ ſup altare. Generalis em̄ erat regula. qꝛ de cuius ſanguine inferebatur ī ſanctuariū:nil ex eo licebat r̄manere.nec aliq̄d ex eo ſup altare adolebat̃ niſi adeps cum renibus ⁊ renunculis. In modo etiam offerendi ⁊ numero ſacerdotū offerentium erat differētia. De carnibꝫ em̄ holocauſti ſalutaris fiebant nouē partes quas ſup altare ponebāt nouē ſacerdotes: quiſq̃ ſuā. vnus vero q̄ttuor ſimul offerebat. ſcꝫ caput ⁊ pedes et iecur et inteſtina lota aqua. duo vero ſanguinē offerebant:vt omnes ſimul eſſent duodecim.

Hanc eandē regulaꝫ habes in aplo ⁊ ī epiſtola ad hebreos.

Pro peccato principis.
Capitulum.IX.

Si peccauerit princeps

s ceps:q̄ ⁊ chiliarchus dicit̃ vel tribunus:p ignorantiā.⁊ poſt intellexerit pccm̄ ſuum vel p ſe vel p alium.offerat ad oſtium tabernacl'i per manus impoſitōez hircum imaculatū. Quo īmolato tingebat ſacerdos digitū in ſanguine q̄ tangebat cornua altaris holocauſti. reliquū fundens ad baſim eꝰ: ⁊ adolebat adipem renes ⁊ renunculos: reliq̄ erāt ſacerdotum. Sed quia erat hoſtia p peccato et de ſanguīe eiꝰ tincta cornua altaris holocauſti. carnes eiꝰ erant ſancte.⁊ ſanctificabāt que eis erāt tacta.ſꝫ nō q̄libet:imo in genere ſuo. caro carnē.ſimila ſimilā.panis panē.⁊ nō veſcebat̃ eis niſi ſacerdoſ vnctus ⁊ mūdus et nō niſi in loco ſcō. ⁊ nō niſi in eadē die q̄ offerebant̃. ſiq̄d reſiduū eſſet igne cōburebat̃. Si veſtis polluebat̃ eiꝰ ſanguine abluebãt vt nullum remaneret in ea ſanguinis veſtigiuꝫ.alioq̄n vrebat̃. Vas teſteum in q̄ coquebat̃ caro:ſtatim frangebat̃.ereū defricabat̃ ⁊ lauabat̃ aqua.

Hoc non ꝓpter h̄ ſacrificiū dictū eſt.cū in eo nō eſſet ſimila vel panis.ſꝫ ad ſequētia reſpicit.ſ. ſacrificium pauperis.

Pro peccato aīe. Capitulum.X.

Si autē peccabat

c bat p ignorantiā aīa de pplo terre offerebat caprā immaculatā eo mō quo aliȷ̄ vel agnum. ⁊ fiebat de hac hoſtia eodē mō quo ⁊ de hirco pncipis. Si autē nō poterat manus eius inuenire pecus: offerebat duos pullos turturis vel colūbe. quorum alter offerebat̃ dn̄o in holocauſtū.alter erat ſacerdotū:cuius tm̄ ſanguis ad fundamētuꝫ altaris holocauſti diſtillabat̃. quia p peccato erat. Qđ ſi nec auiculas poterat īuenire.offerebat ſimilā decimā partē ephi.nec mittebat in ea oleū aut thus:qꝛ pro peccato erat. Cuiꝰ memoriale ſacerdos adolebat ſup altare.reliquum ipſe habebat in munere.

De igne iugi ⁊ eiectione cineꝝ.
Capitulum.XI.

Iterum locutus

l eſt dn̄s ad moyſen. Ignis ſp in altari ardebit:quē nutriet ſacerdos ſubȷ̄ciens mane ligna per ſingulos dies. Et erit ignis ex eodē altari.i. nō aliunde ſumptꝰ appone̅t. Cum ꝟo cineres ſupabūdabant induebat̃ ſacerdos veſtibꝫ q̄ttuor ſacerdotalibꝫ q̄s p̄taxauimꝰ.⁊ tollens cineres de altari reponebat ī peluim iuxta altare.⁊ depoſitis veſtibꝫ ſanctis. indutuſq̃ aliȷ̄s forte ad h̄ deſtinatꝫ vel etiā ſuis ꝓpriȷ̄s: cineres efferebat extra caſtra.⁊ in loco mūdiſſimo vſq̃ ad fauillā faciebat cōſumi.

De eſu adipis ⁊ ſanguinis phibito.
Capitulum.XII.

Hec de oblationibus

b bus dicta ſufficiant hic. In numeris de oblatōibꝫ ſeptē legalium feſtoꝝ legit̃. h̄ addendo ꝙ oīs adeps domini erat. Adipē ⁊ ſanguinē nō comedetis oīno: qđ intelligit̃ de aīalibꝫ oblatis. tn̄ ꝓpter illđ iudei ab oī adipe abſtinebant. Sed veriꝰ ꝙ dn̄s adipē q̄ debebat offerri ī eſum phibuit eis.etiā noīatim adipē bouis.ouis.⁊ capre. Adipem ꝟo morticini vł a beſtia occiſi conceſſit eis in vſus varios.ſ. vł ad lucernas.vł vnctiōes extrīſecas Quid ergo faciūt d adipe aīalis mundi nō oblati.nec morticini.nec a beſtia capti ſi dn̄i ē. Forte pȷ̄ciūt vel dāt alienigenis ad edendū. Sꝫ

Nota qꝛ ſic appoſuit augꝰ h̄.tn̄ iudei nō comedūt adipē mundi aīalis.ſ. qđ offerri nō licet.ceruoruꝫ.ſcꝫ damularū.⁊ hmōi adipem q̄ ſolebat offerri

quō h vel illō faciūt
de illo ſi dñi ē. Pro/
hibuit etiam eis do/
minus omnem eſum

nō edūt: ſed habēt in
varios vſus ad mo
dū adipis morticini

ſanguis. Joſephus ait, qꝫ animā et ſpirituꝫ
in eo eſſe moyſes pu-
tauit. In q̄ eſus ſuf/
focati tm̄ intelligit̄ p̄
hiberi. Tamen intm̄
prohibuit eſum ſan/
guinis, ꝙ etiā auem
vel feram aucupio vl'
venatiōe captam vo
luit fuſo ſanguine in

Vel noīe ſpūs dicit̄
quo mediante cōiun
gitur aīa corpori ꝗ̄
etiaꝫ palpitat caro ſi/
ne aīa. vñ. Benedi
cite ſpūs ꝛ aīe iuſto
rum dño.

terrā ꝛ opto comedi. Et addidit. Omnis em̄
aīa in ſanguine eſt.

De cōſecratōe ſūmi ſacerdotis ꝛ minoꝝ
Capitulum. XIII.

Teruꝫ precepit
dñs moyſi vt initiaret aaron ꝛ fi
lios eiꝰ i ſacerdotes. Et tūc oēs q̄
dē filiȷ̄ aaron ꝯſecrati ſūt, ſꝫ nō oēs poſtea d̄
genere ipſius. Cecꝰ em̄ vl' claudus ſi grādi vl'
p̄uo aut torto naſo, ſi gibboſus aut hernio/
ſus ſi iugē ſcabiē hñs vl' impetiginē d̄ ſemīe
aaron erat: non poterat miſtrare nec intrare
ſanctuariū, veſcebant̄ tn̄ panibꝫ q̄ offerebāt̄
in ſanctuario Tulit ergo moyſes iuxta p̄ce/
ptum dñi aaron ꝛ filios eiꝰ. veſteſqꝫ ſanctas
et oleū vnctionis, vitulū q̄ꝫ ꝛ arietes duos ꝛ
caniſtrū cū tribꝫ generibꝫ azymoꝝ. tortas ſcꝫ
panis ꝛ q̄ collyrida d̄r, lagano ꝛ cruſtulo Eſt
aūt cruſtulū panis q̄ fere in cruſtā induratꝰ
eſt. Et cōgregauit omnē multitudinē ad oſti
um tabernaculi In electiōe em̄ pontificꝭ aſ/
ſenſus deſiderat̄ plebis. Tradit aūt ioſephꝰ
qꝛ animos populi inclinauit ad ſacerdotiū
aaron in hūc modū. Dixit ei qꝛ ipe ſeipm̄ di
gnū ſacerdotio iudicauerat, tum p familiari
tate quā habebat cū dño, tū qꝛ plurimū pro
p̄p̄lo laborauerat, tū qꝛ q̄ſqꝫ naturaliter ami
cus ſui eſt: ſed dñs digniorē aaron iudicaue
rat, cū g̊ placuiſſet p̄p̄lo: obtulit dño aaron ꝛ
filios eiꝰ. Cūqꝫ lauiſſet eos aq̄s fontiū ꝛ aa/
ron feminalia induiſſet: veſtiuit eū moyſes
vij. aliȷ̄s veſtibꝫ q̄s p̄diximꝰ: fundēſqꝫ ſup ca
put eiꝰ oleū vnctiōis vnxit caput eiꝰ ꝛ manꝰ
ita ꝙ p barbā ſtillauit oleū vſqꝫ i orā veſtimē
ti eiꝰ. Filios aūt eiꝰ veſtiuit lineis, ꝛ balteis
cingēs impoſuit eis mitras, et manꝰ eoꝝ oleo

ſanctificauit. Liniuit q̄ꝫ tabernaculū ſancto
oleo cum omni ſupellectile ſua. Cūqꝫ aſper
ſiſſet vtrūqꝫ altare ſepties aquis: vnxit illud
ꝛ oīa vaſa eius, labiumqꝫ eneū cum baſi ſua
ſanctificauit oleo.

De poteſtate offerendi eis data et accipi/
endi partes ſuas.

Capitulum. XIIII.

Btuleruntqꝫ aa/
ron et filiȷ̄ eiꝰ vitulū p pctō ſuo
ſup caput eiꝰ manꝰ iponētes Quē
cū imolaſſet moyſes: tinxit digitū in ſanguīe
ꝛ tetigit ex eo cornua altaris p girū ꝛ fecit d̄
eo ſicut de vitulo p pctō ſacerdotis faciēda
p̄diximꝰ. Obtulerūt ꝛ arietē in holocauſtuꝫ.
hoſtiā. ſ. ſalutarē Et fecit moyſes de eo ſicut
de holocauſtis ſalutaribꝫ fieri p̄ceperat dñs
Obtulerūtqꝫ p manus impoſitionē arietem
ſecundū. hoſtiā ſcꝫ cōſecrationis ipoꝝ. Quē
cū immolaſſet moyſes ſumēs de ſanguine te
tigit extremū auricule eoꝝ dextre ꝛ pollicem
manus dextre: ſimiliter et pedis dextri. Reli
quū ſanguinis fudit ſup altare p circūitum.
Adipē vō oēm ꝛ caudā: renes q̄ꝫ cū renūcu
lis ꝛ armū dextrum ſeparauit, tollēſqꝫ de cani/
ſtro collyridā vnā ꝛ laganū vnū ꝛ cruſtuluꝫ
vnū: oīa ſimul tradidit aarō ꝛ filiȷ̄s eiꝰ. q. d.
Accipite p̄tātē ſumēdi hec a p̄p̄lo, q̄dā ad of/
ferendū dño: q̄dā ad vſum veſtrū. Qui cū te
nerēt eas inter manꝰ: ſuppoſuit moyſes oībꝫ
pectuſculū. Vñ ꝛ pectuſculū eleuatiōis di/
ctū ē, qꝛ oībꝫ ſuppoſitū fuit, in ſignū tn̄ qꝛ ſu/
perior eſt oīm ſapia. Etiā p eleuatiōe offerē
tiū legit̄ ſic vocatū. In pacificis em̄ ꝛ ſaluta
ribꝫ armū ꝛ pectꝰ p̄us eleuabāt offerētes co/
rā dño, et poſt tradebāt ſacerdotibꝫ ſicut par
tes eis aſſignatas. Armus vō dexter dice/
bat̄ ſeparationis, qꝛ in ſeparatiōe mēbroꝝ hoſtie
p̄mus ab ea ſeparabat̄, ꝛ qꝛ in partem ſacerdotū
ſeparauit illū moyſes tanqꝫ ceterꝭ membris di
gniorē. Tradūt em̄ q̄dā ꝙ formatio corporis
aīalis in vtero mr̄is ab humero dextro in/
choat̄. Tenentes g̊ filiȷ̄ aaron oīa hec in ma
nibꝫ, eleuauerunt ea corā dño ꝛ tradiderunt
ea moyſi, q̄ omīa adoleuit dño ſup altare: eo
ꝙ oblatio ꝯſecratiōis eſſet. Aſſumenſqꝫ vn/
guētū, ꝛ d̄ ſanguine q̄ erat i altari: admiſcēs
aq̄s fontiū aſperſit eos ꝛ ſup veſtimēta eoꝝ.
Cūqꝫ ſc̄tificati eſſent in hūc modū, reliquas
carnes arietis coxerūt an̄ fores tabernaculi

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

⁊ ibi comederūt eas cū panib⁹ q̄ reſidui fue-
rant in caniſtro. ⁊ quicq̄d in caniſtro ſupfuit
ex eis ignis abſumpſit. In eundē modū ite-
rauit ſingula q̄ diximꝰ moyſes .vij. dieb⁹ .tñ
nō veſtiuit eos: q᷑ ſemel induti .vij. dieb⁹ nō
depoſuerūt veſtes ſctās: nec de atrio taber-
naculi ſūt egreſſi. Quidā tñ tradūt pma die
oīa vt dixímꝰ fuiſſe ꝑſecuta .vj. dieb⁹ ꝯſecra-
tiōis ſequētib⁹ oblatiōes q̄tidie iteratas: ſed
nō vnctionē. Joſephꝰ vō dicit oīa ſic ⁊ in p-
ma die ſequētib⁹ fuiſſe ꝑſecuta dieb⁹.

De prima oblatione ſacerdotū ⁊ igne da-
to de ſublimi.

Capitulum. XV.

Ctauo autē die

o denūciauit moyſes pplo ſolēni
tatē in q̄ ſacerdotes ꝯſecrati of-
ferre inchoarēt ꝓ ſe ⁊ ꝓ populo. In pceden-
tib⁹ eñ .vij. dieb⁹ vicez ſacerdotis habuerat
moyſes: ⁊ accepat ab aaron ⁊ filijs eiꝰ, q̄ po-
ſtea a pplo illi erāt accepturi ⁊ miſtrauit alta-
ri In die octauo aggreſſi ſunt ipi miniſteriū
ad qd̄ fuerāt ordinati: ⁊ moyſes ceſſauit. Et
tradūt q̄dā diē octauā fuiſſe primā diē anni
ſecundi ex q̄ egreſſi ſunt. Et cū obijcit̄ eis q᷑
pma die anni ſcdi dictū eſt ſup tabernaculū
erectū aiunt erectionē dici ꝯſummationē cō
ſecratiōis eiꝰ. Precepitq̄ꝫ moyſes ignē terre-
nū amoueri ab altari q̄ vſus fuerat his dieb⁹
q᷑ ea die appareret eis dñs. Cōgregatiſq̄ꝫ fi-
lijs iſrael pmo obtulit aaron ꝓ pctō ſuo vi-
tulū: cuiꝰ adipē renes ⁊ renūculos īpoſuit al
tari igne non ſuppoſito: cetera cōbuſſit extra
caſtra. Immolauit etiā ꝓ ſe hoſtiā ſalutarez
arietē in holocauſtū: ⁊ impoſuit altari ſꝫ ſine
igne. Deinceps oblaturꝰ ꝓ populo ſumpſit
ab eis hoſtias q̄nq̄ꝫ. vitulū ꝓ peccato popu
li. hircū ꝓ peccato pncipis. agnū ꝓ pctō aīe
bouē in holocauſtū. arietē pro pacificis Tñ
in immolatiōe nō niſi tria dr̄ immolaſſe. hir-
cum pro pctō populi. ⁊ bouē ⁊ arietē ꝓ paci
ficis. Forte q᷑ prius ea numerauerat; ꝓ bre
uitate illa tacuit. Et q᷑ ſepatim de pctō ſyna
goge pncipis ⁊ anime nō agebat vt pus q̄d-
libet triū ꝓ peccato populi potuit dici obla
tum. Auguſtinꝰ tñ iprobat lr̄am. q̄ dicit q̄n-
q̄ꝫ tm̄ ſumpta ⁊ dicit cū illis q̄nq̄ꝫ ſumptum
agnū anniculū i holocarpoſin. qd̄ ſonat ho-
locauſtū fructuoſum. Dicebaturq̄ꝫ holocar-
poſis holocauſtū illud qd̄ dñs aliq̄ ſigno vi-
ſibili oſtendebat ſibi gratū eſſe Cū aūt impo
ſuiſſet ex his aarō ſup altare q̄ adolēda erāt
domino ſeparauit de pacificis partē ſuā ar-
mos dextros ⁊ pectora: ⁊ extendēs manus
bñdixit pplo. Ingreſſiq̄ꝫ moyſes ⁊ aaron ta
bernaculū: ⁊ egreſſi iteꝝ bñdixerūt pplo. ⁊ cū
eſſent oblata ſup altare: ⁊ etiā cū eis iuge ſa-
crificiū matutinū. egreſſus ignis a dño de-
uorauit q̄ erāt ſup altare: ⁊ ſeruatus ē ignis iſte ꝑ
petuꝰ vſq̄ꝫ ad trāſmi
gratione babylonis
nec licuit deīceps i-
gnē apponere alienū

Juge ſacrificiū voca
bat̄ qd̄ q̄tidie offere-
bat̄. duo .ſ. agni. vnꝰ
mane alter veſpere.

De morte nadab ⁊ abiud.

Capitulum. XVI.

Adē die nadab

e ⁊ abiud arreptꝫ thuribulis ignē
impoſuerūt alienū: deſup incen
ſum offerētes Egreſſuſq̄ꝫ eſt ignis a dño. vl̄
ille q̄ iam erat in altari. vel aliꝰ iteꝝ veniens
de ſublimi: ⁊ deuorauit. i. extinxit eos Et ait
moyſes ad aaron. Hoc eſt quod dñs dixit.
Sanctificabor in his q̄ appropinquāt mihi
id ē etiā i his q̄ mihi miniſtrāt apparebo ſan
ctus nō parcēs peccatis eoꝝ. Vocauitq̄ꝫ mi
ſahelem ⁊ elyſapham filios oziel patrui aa-
ron cognatos eoꝛꝫ: ⁊ ait illis. Tollite frēs
veſtros extra caſtra. Et exportauerunt eos
ſicut erāt induti lineis ⁊ tyaris ⁊ ſepelierunt
eos: ita vt miniſtri altarꝫ ſepeliunt̄ induti ve
ſtibus miniſterij ſui. Cū aūt aaron et reliqui
duo filij eius eleazar ⁊ ithamar plāgere vel-
lent fratres ſuos more ſolito prohibuit moy
ſes dicens. Oleum ſanctū eſt ſuper vos, no
lite capita veſtra nudare. veſtes nolite ſcin-
dere ne forte moriamini. nō exibitis fores ta
bernaculi. Tñ Joſephus aliter dicit. q᷑ dū
portarent hoſtias ſu
per aram quas non
pceperat dñs. ſed q̄-
bus primitus vtebā
tur ſubito inflamma
ti ſunt. nec valuit q̄ſ
q̄ꝫ eos extinguere. Juſſitq̄ꝫ moyſes patrē eo
rum ⁊ frēs portātes corpora extra caſtra cō
gruo honore ſepelire. Dixitq̄ꝫ moyſes aaron
⁊ filijs eius vt tollerent partes ſuas de ho-
ſtijs ſalutarib⁹. ⁊ oblata ꝓ peccato quoꝝ ſan
guis nō erat illatus in tabernaculū ⁊ come-

Etſi hec aſſignet̄ cā
ꝯſumptiōis pdictoꝝ
tamen ioſephus aliā
ſignat.

derent ea. Et cum quererent hircū oblatū ꝓ pccō ꝑncipis: exuſtus inuent⁹ ē. Cūq; irat⁹ moyſes ſup h̄ argueret aaron ⁊ filios ei⁹: ex= cuſauit ſe aaron dicēs. Mihi accidit qꝺ vi des. q. d. Ex ꝑturbatōe animi factū eſt hoc.

De diſcretione ciborum.
Capitulum. XVII.

Recepit domi/
p nus moyſi ⁊ aaron vt traderēt fi lijs iſrael legē ꝺ diſcretōe ciboꝝ. Ad lrām ei dn̄s cibos homini ꝯceſſos eis artauit ꝓpter caſtrimargiā eoꝝ: cui⁹ ſūma ſic cōprehēdi pōt. Animalium alia viuunt in terra. alia in aquis. alia ī aere. Item q̄ in ter= ra alia reptilia q̄ oīa immunda. alia latētia. vt talpa: que de luto naſcitur. et hec omnia immunda. Alia gradientia ſuper terrā. De his generalis eſt re gula. Mundū tm̄ eſt quod ruminat et findit vngulam. De piſcib⁹ quoq; gene= ralis eſt regla. Mū dus eſt tm̄ habēs ſquamas ⁊ pennulas. De auibus nominatim expreſſit que immunde eſſent. Hoc tm̄ de auibus generaliter dictū eſt. Volatile qꝺ gra ditur ſup q̄ttuor pe des imundū eſt ni ſi crura retro habue rit longiora ſup que ſaliat. Tangens morti cina eoꝝ lauabit veſtimēta ſua: ⁊ immund⁹ erit vſq; ad veſpeꝝ. Etiamſi neceſſe fue rit vt portet quiſpiā eorū mortuū. Sup qꝺ ceciderit q̄cq; ꝺ morticinis eoꝝ pol luetur. tam vas ligneum q̄; quodlibet veſti mētum: ad veſpeꝝ aqua mundabunt. Vas fictile intra quod ce ciderit frāget. Cliba ni vel citropedes q̄s ſtrapas dicimus de ſtruent. Fontes ṽo ⁊ ciſterne ⁊ quelibet maria. ⁊ ſementꝭ gra num nondum ſeminatum tactu eorum non polluuntur.

Ruminat dicit ꝓpter porcū: q̄ tn̄ findit vn gulā. findit dic ꝓpter camelū q̄ ruminat.

Vtputa griph⁹. et ſi quid aliud ſimile.

Sic locuſta et bruc⁹ ⁊ opimach⁹. Opima chus auis eſt q̄ cum ſerpentib; pugnat.

Pro eodē accipe cli= banū ⁊ citropedē va ſa ſcȝ terrea: quib; ar tocree tegunt in lare. apud nos ꝺr teſta.

De purificatione puerpere.
Capitulum. XVIII.

Ddidit quoq;
a dn̄s legē purificatōis mulieruȝ talē. Si mulier pepit maſculuȝ immūda erit ſeptē dieb; iuxta dies ſepatōis menſtrue. i. eiuſdē immūdicie iudicabit cui⁹ eſt cū ſeparat a mūdis qn̄ patit menſtruūȝ. Intantū em̄ immunda ē ꝙ quicq̄d tāgit im mundū reddit. cibum. lectū. veſtē. ſedē. Vn̄ non licet alicui cōicare ei nec in lecto nec in cibo. Octauo die circūcidebatur puer. poſt ſeptē dies inquinatōis manebat. xxxiij. dies in ſanguine purificatōis ſue: ita vt oēs dies purificatōis ſue fierēt. xl. q: tot dieb; dicunt phyſici carneȝ maſculi formari in vtero. In purificatione vero. xxxiij. dieꝝ licebat ei ſur gere. in domo deambulare: ſed non egredi ⁊ opari. ⁊ tangēdo nō polluebat. ⁊ licebat a= lijs cōicare ei in cibo ⁊ in ſede: ſed nō ī lecto. Accedere ṽo ad tabernaculū nō poterat ni ſi expletꝭ. xl. dieb;. Si ṽo pareret feminā: du plicabāt ꝑ ores dies inq̄natōis ⁊ poſtea dies purificationis vt ſi mul fierent. lxxx. q: tot dieb; format fe= mina ī vtero. Exple tis ṽo dieb; purifica tōnis offerebat pro filio vl' filia agnū anniculū in holocauſtum vl' pullum colūbe. vl' turturē ꝓ pccō. q̄a in libidine ꝯceperat. ⁊ erat ſacerdotis. Qꝺ ſi nō poterat manus ei⁹ inuenire agnum: offerebat duos turtures vl' duos pullos co lumbaꝝ. alteꝝ in holocauſtū ꝓ puero. alteꝝ ꝓ pccō ſuo: vl' ꝓ originali filie. q: filio in cir cunciſione dimiſſum erat. Hebrei tn̄ nō ha bere paruulos peccatū tradunt. Preter hec dicit ioſephus pri= mogenitum redimi q̄nq; ſiclis.

id ē imūda erat dua= bus hebdomadibus iuxta ritū flux⁹ men= ſtrui.

Hec aūt oblatio etiā purificatio dicebat.

Auguſtin⁹ tn̄ dicit ꝙ ꝓ pccō pueroꝝ offere bāt q̄dlibet in circūci ſione dimiſſum plenius tunc dimittebatur.

De cognitione leprarum.
Capitulum. XIX.

Egem quoq; le/
l pre tradidit eis dn̄s. Sūt āt q̄ra

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

tuoꝛ genera lepꝛe. in cute. in capillis. in veſte
in domo. Lepꝛa cu
tis cognoſcitur ſi fu
erit in eo alboꝛ. id ē
pallida albedo. l' pu
ſtule vel cicatrix: ma
xime ſi fuerit alba. vl'
ſurrufa. ita q̄d ē ſi lo
cus lepꝛe hūilioꝛ ſit
carne reliq̄. vl' ſi mu
tati fuerint capilli ī
candoꝛē. ⁊ ſolito te-
nuioꝛes. Lepꝛa ꝟo ī
capillis alopicia d̄r
fluentibus capillis.
Si in caluitio vl' re
caluatiōe albus vel
rufus coloꝛ inuentꝰ
fuerit: plaga lepꝛe ē.
adducto itaq̄ȝ lepꝛo
ſo ad ſacerdotē: ſine
cuiꝰ arbitrio n̄ exclu
debat. ſi lepꝛa non
dū ei ꝓſpicua fuerat
recludebat eū in do
mo ſua ſeptē diebꝫ.
Quibꝫ expletis ſi nō
creuerit lepꝛa. iteruȝ
recludebat eū alijs
vij. ꝙ ſi necdū lepꝛa
increuerat munda-
bat eū. i. mundū iu-
dicabat. q̄a ſcabies
erat. Et lauabat hō
veſtimēta ſua: ⁊ mū
dus erat. Cū ꝟo ꝑ-
ſpicua erat lepꝛa. ſe-
parabat ad arbitriū
ſacerdotꝭ. ⁊ habebat
veſtimēta diſſuta. i.
facilia ad induendū
vel exuendū. vl' ſolā
veſtē extrinſecā vt ſic cognoſcerent. et caput
nudū vt poſſet agnoſci. ⁊ os veſte ꝯtectū ne
fetoꝛē loq̄ndo diffunderet: ⁊ habitabat ſolꝰ
extra caſtra. ita vt a moꝛtuo nihil differre vi
derek. Patet vt dicit ioſephꝰ illos irriſibiles
q̄ dixerūt moyſen lepꝛa fatigatū. ⁊ ſimilium
eiectoꝝ ducē factū veniſſe ī chananeā cū eis
cū ita q̄ſi imiſericoꝛs circa lepꝛoſos habitus
ſit: q̄ tūc maxie miſcōia idigebat. Lepꝛa ꝟo

Patet ex his q̄ de di
uerſitate lepꝛe dicūt:
ꝙ nō oīa ad l'ram ac-
cipi poſſunt. Oꝛige.
Inuenimus quinq̄ȝ
ſpecies poſitas ī ho-
minū lepꝛa. aut ī coꝛ
poꝛe fit cicatrix et ſi-
gnū albedinis. ⁊ fit ī
cute eiꝰ coꝛpis conta-
gio lepꝛe. aut effloꝛēs
effloꝛebit lepꝛa. ⁊ con
teget oēm cutē conta
gio lepꝛe a capite vſ-
q̄ȝ ad pedes eius. vel
in carnis cute fit vlcꝰ
et ſauciat. ⁊ fit in lo-
co ipſius vlceris cica
trix alba. Aut in car-
nis cute fit aduſtio
ignis lucida alba. aut
cum ruboꝛe candida
Quinta ſpecies cum
viro aut mlīeri fit in
capite aut ī barba cō
tagio lepꝛe. Vltima
cum fit in caluicie vl'
in recaluatione cōta-
gio lepꝛe rubicunde:
q̄ eſt lepꝛa effloꝛēs in
caluitio. vel in recal-
uatione.

Quedam veſtis erat
q̄ aperturam a capi-
tio vſq̄ȝ ad vmbili-
cum habebat. ⁊ qui-
buſdā naſtulis clau-
debatur.

veſtis linee vel lanee. vel pellis erat macula
albida vel rufa. hūilioꝛ ſuꝑficie reliq̄: q̄ꝛ coꝛ
roſiua eſt. q̄ cū apparebat: ꝯſiderabat eā ſa-
cerdos. Si ꝑſpicua erat lepꝛa: ꝯburebatur
veſtis. ſi dubia: recludebat ſeptē diebꝫ. Si
creuerat macula: adiudicabat lepꝛe. ſi n̄ cre
uerat: abluebat veſtꝭ. ⁊ recludebat alijs. vij.
diebꝫ. Si adhuc dubia erat: rūpebat illō a
ſolido. Si tn̄ iterū alibi macula apparebat
lepꝛa volatilis erat: ⁊ cōburebat veſtꝭ. Si
ꝟo ſilis macula coꝛroſiua apparebat in do-
mo: prius ꝑcipiebat ſacerdos oīa de domo
efferri. ꝯſideranſq̄ȝ vallículas in pariete pal
loꝛe vl' ruboꝛe defoꝛmes. ⁊ humilioꝛes ſuꝑ-
ficie reliqua. claudebat oſtiū domꝰ. vij. die-
bus. poſt q̄s ſi inueniret creuiſſe lepꝛā: iube
bat erui lapides lepꝛoſos: ⁊ ꝓijci extra ciui-
tatē ⁊ domū radi intus ꝑ circumitū ⁊ pulue
rem raſure ſpargi extra caſtra vel extra vꝛbē
in loco immūdo. ⁊ alios lapides ſubſtitui in
domo: ⁊ luto alio liniri domū. Qꝺ ſi iterū re-
dierit macula: lepꝛa ꝑſeuerās eſt. ⁊ deſtruet
domus: ⁊ ligna ⁊ lapides ⁊ puluis extra op
pidum ꝓijcient in locū immundū.

De purificatione lepꝛoſi.
Capitulum. XX.

Quod ſi lepꝛoſus

mundabat: reuocabat ad cōmunē
habitatiōȝ
ſic. Veniebat vſq̄ȝ ad
cōem introitū caſtro
rū vel oppidi: habēs
ſecuȝ duos paſſeres
viuos q̄bꝫ licitū erat
veſci. lignūq̄ȝ cedri-
nū. ⁊ iſopū ⁊ vermi-
culū. filū. ſcȝ coccine
um. ⁊ aq̄s viuentes
in vaſe fictili. occur-
rēſq̄ȝ ei ſacerdos: im
molabat paſſerē v-
num ſtillās ſangui-
nē ſuꝑ aquas: aliūq̄ȝ
ſcȝ viuū ligans filo coccineo cū iſopo in ſū-
mitate ligni cedrini: quaſi faciens aſpſoꝛiū
tingebat illud in aquis rubꝛicatis aſpergēs
hominē ſepties: dimittebat q̄ȝ paſſerē viuuȝ
auolare in agrū. Cūq̄ȝ lauiſſet hō veſtimen-
ta ſua radebat omnes pilos coꝛpis ſui. ⁊ lo-
tus aqua ingrediebat caſtra: ita dūtaxat vt

Foꝛte duo erāt gn̄a
paſſeꝝ: q̄ꝝ vno licitū
erat veſci ī lege: alteꝝ
ꝟo ꝓhibitū eſt. ⁊ hu
go dicūt: de q̄bꝫ nō ē
diſcretiuū. Oꝛig. d̄t.
Due galline accipie
bāt viue. ei q̄ mūda-
bāt. ⁊ lignū cedrinū:
⁊ coccineꝰ coccus. fi-
lum ſcȝ rubeū q̄ liga
bat paſſerem viuū. ⁊
iſopꝰ in ligno cedri.

maneret extra ꝓprium tabernaculũ.vij. diebus.iterũq; die ſeptimo raſis oĩbꝫ pilis corporis etiã ſupcilijs.lotiſq; veſtibꝫ ⁊ corpore die.viij.tollebat duos agnos ĩmaculatoſ ⁊ ouẽ anniculã.⁊ tres decimas ſimile ꝯſperſe oleo.⁊ olei ſextariũ:⁊ offerebat oĩa ad oſtiũ tabernaculi.Tũc ſacerdos ĩmolabat agnuꝫ vnũ ꝑ delicto.Et ſumẽs de ſanguine ponebat ſup extremũ auricule dextre hoĩs:⁊ ſup pollicẽ manꝰ dextre ⁊ pedis.⁊ de olei ſextario mittẽs in manũ ſiniſtrã.⁊ tingẽs pollicẽ dextrũ in eo aſpgebat ſepties ꝯ tabernaculũ.Reliquũ olei qd̕ erat in ſiniſtra fũdebat ſup extremũ auricule dextre hoĩs.⁊ ſup pollicẽ manꝰ dextre ⁊ pedis dextri.i.ſup ſanguinẽ quẽ prius infuderat:⁊ ſup caput eiꝰ.Et rogabat ſacerdos ꝓ eo faciẽs aliquã ſpecialem inſtitutã ad h̄ oꝛonem.⁊ pꝰ ſacrificiũ faciebat ꝓ pctõ.⁊ pꝰ ĩmolabat holocauſtũ cuꝫ libamẽtis ſuis:ponẽs illd̕ in altari.Et nota ꝙ h̄ ꝓprie diſtinguit̃ ſacrificiũ ꝓ delicto cuiꝰ ſanguine linitus eſt hõ ⁊ ſacrificiũ ꝓ peccato:d̕ q̇ nihil ei factũ eſt. Vñ ⁊ moyſes dixit hic q̄i diſtinguẽs ita ptinere ad ſacerdotem hoſtiã ꝓ delicto ſicut ꝓ peccato Cum ei diſtinxiſſet agnũ ꝓ delicto.nec diſtixiſſet qd̕ alioꝝ ꝓ pccõ.⁊ qd̕ in holocauſtũ fieret.inuit ĩ arbitrio ſacerdotꝭ eẽ de agno ⁊ oue.vt alteꝝ ꝓ pccõ.alterum holocauſtuꝫ faceret qd̕ vellet.Q̄ſi manꝰ eiꝰ hec inuenire non poſſet.agnꝰ tñ ꝓ delicto ⁊ olei ſextariuꝫ nõ minuebat̃.qꝛ ex his purificabat̃ homo vt prꝰ.ſꝫ ꝓ oue ⁊ agno reliq̄ offerebat par turturuꝫ aut duos pullos colũbarũ.quoꝝ vnꝰ ꝓ pccõ:alter in holocauſtũ fiebat.Offerebat q̄ꝫ decimã ſimile oleate in ſacrificium.

Pro pccõ eſt q̄ſi loco dictionis accuſatiui caſus.vñ ⁊ ſacrificiũ ꝓ pccõ nõ poſtulaſti

Nota quia diſtiguit reuera moyſes inter ſacrificiuꝫ ꝓ delicto et pccõ.ſꝫ inter delictũ ⁊ pccm̄ nequaq̄ꝫ diſtinguit.Sancti vero diſtinguunt triplicit̃ vt ſit delictũ qd̕ fit ꝑ induſtriã.peccatum quod ꝑ ignoꝛantiam Vl̕ delictũ qd̕ fit in deum.pccm̄ quod in primũ.Vel delictuꝫ in omittẽdo faciẽda pccm̄ in cõmittendo non facienda.

De viro ſpermatico ⁊ mľiere emoꝛroiſſa.
Capitulum.XXI.

Deinceps addidit

dñs de viro patiẽte fluxum ſeminis:qui tunc iudicatur huic vicio ſubiacere ſi ꝑ momenta adheſerit carni.⁊ cõcreuerit fedus humoꝛ ſeminis.qd̕ licet nolens effundit ex coꝛruptiõe.Talis immundus immundũ reddebat qd̕ tangebat.lectũ ſuũ.veſtẽ ſuã.ſedẽ ſuã.etiã ſagma ſup qd̕ ſedebat.i.ſtraturã aſini.Vaſ fictile qd̕ tagebat frãgebat̃.ligneũ lauabat̃.q̇ tãgebat lectũ eiꝰ.veſtẽ eꝰ aut ſedẽ.vl̕ ſup quẽ ipſe ſaliuã iaciebat.lauabat veſtimẽta ſua ⁊ erat immundꝰ vſq; ad veſpeꝝ.Cũ aũt ſanatꝰ fuerat numerabat ſeptẽ dies poſt mundationẽ ſui:⁊ lotꝭ veſtibꝫ ac coꝛpe ĩ aq̄s viuẽtibꝫ mũdus erat.Die aũt.viij.offerebat par turtuꝝ aut duos pullos colũbaꝝ.⁊ faciebat ſacerdos alteꝝ ꝓ pccõ:alteꝝ in holocauſtũ.Eadẽ lex erat ĩmundiciei ⁊ purificatiõis de mľiere patiẽte fluxũ ſãguis ex moꝛbo.Siſr eius dẽ imũdicie erat mulier mẽſtruata.Sed nõ purificabat̃ ſolẽnit.Sufficiebat ei ſpaꝫ cũ veſtibꝫ ablui Moꝛbide em̄ imũdicie ꝓ pccõ ẽt ſolẽt accidere.⁊ iõ ꝓ eis ⁊ pro peccato ſalutare offerebat̃.quod non ꝓ menſtruo:qꝛ naturale eſt.Et nota ꝙ accedẽtem ad mẽſtruatam dicit hic immundũ ſeptem diebꝫ.⁊ purificationem ei ꝯcedit quod de ignoꝛanter accedente intelligẽdũ eſt.Infra vtrũq; perimendum d̕r.qd̕ dictuꝫ ẽ ſi fiat ex induſtria.Nec miruꝫ qꝛ etiã legitime cognoſcẽtẽ vxoꝛem:voluit dñs lauare veſtem ⁊ omne coꝛpꝰ.⁊ eſſe immundum vſq; ad veſperũ.Et de vxoꝛe eodem modo.

Sagma aſini id ẽ ſella eiuſdem.

Tradunt hebꝛei ꝙ ſi q̇s doꝛmierit cũ muliere ꝓma die ſui mẽſtrui.Et ſi puer inde ꝯcipit̃ ⁊ vixerit.infra decem annos lepꝛoſus erit.Si vero ſcd̕a die mẽſtrui tc̄ ĩfra.xx.⁊ ſic vſq; ad.vij.dieꝫ.

Vñ ⁊ mulieri emoꝛroiſſe a dño dictuꝫ ẽ poſtq̄ꝫ ſanata ẽ.Vade ⁊ amplꝰ noli peccare.d.a.t.ꝯtigat.Per quod patet.qꝛ ꝓ peccato ſuo moꝛbꝫ ei acciderat.

De vitula rufa ⁊ hirco apompeio ⁊ cineribus aſperſionis.
Capitulum.XXII.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Iterum locutus ē

dn̄s ad moyſen. Loq̄re ad aaron ne omni tp̄e ingrediat̄ ſanctuariū quod eſt intra velum ne moriat̄. quia in nube apparebo ſuper oraculum: niſi fecerit hec que ſequunt̄. nō eſt intelligendum vt quotiens vellet intrare: faceret hec ⁊ intraret ſed tm̄ decima die ſeptembris intraturus, prius tamen hec faceret. Hec dies ſolēnis erat in iſrael. et dicebatur dies ꝓpiciatōis propter cauſam predictam. Vel q᷑ agebat̄ ea die cinis expiatiōis, ſicut dies iouis ſancta: q̄ ſctm̄ chriſma cōficit̄ Et ꝑ peccatis totꝰ anni cōmunibꝫ vel ignoratis ea die oblatio fiebat. Dicebat̄ etiā dies afflictiōis, q᷑ ea die ieiunabāt hoīes ⁊ iumēta, etiā pueri ſeptennes. ⁊ agebat̄ ea die memoria mortuoꝝ. Dicebat̄ etiā dies expiationis, q᷑ ea die purificabat̄ totū tabernaculū ⁊ altaria ꝑ ſanguinis aſꝑſionē a cōtagijs q̄ ꝯtraxerāt ꝑ annū ex peccatis miniſtrantiū. Ea die tollebat ſummꝰ ſacerdos de ꝓprio vitulam rufam, trimam, immaculatā q̄ nō traxerat iugum. Nec turbemur ſi qn̄qꝫ vitulꝰ nominet̄. quia in feminino genere tm̄ intelligendū eſt. quia pro peccatis fragilitatis offerebat̄. Sumebatqꝫ ab vniuerſa multitudine duos hircos ꝓ pccō: ⁊ arietē in holocauſtū. Cunqꝫ lauiſſet ſe induebat̄ lineis tm̄ ſm̄ ritū minoꝝ ſacerdotū. oblatiſqꝫ animalibus: factaqꝫ oblatione vel oratione ꝓpria ꝓ ſe et ꝓ domo ſua ſtatuebat duos hircos in oſtio tabernaculi. mittebatqꝫ ſortē ſup vtrūqꝫ q̄ ſciret̄ quis eſſet dn̄i: ⁊ q̇s populi fieret. Nec eſt credendū quibuſdā q̄ dixerūt ideo mitti ſortes vt ſciret̄ quis dn̄o immolandꝰ eſſet ⁊ q̇s diabolo: mittendus ei in ſolitudinem cū peccatꝭ. Lex em̄ immolare niſi deo nō admittit. Sane cuiꝰ ſors exibat: dn̄o offerebat illū ꝓ peccato populi. ⁊ forte hic dicebat̄ ꝓprie pro peccato. Cuius ſors exibat ꝓp̄lo reſeruabat viuentem. immolabatqꝫ vitulam rufam ꝓ peccato ſuo ⁊ domꝰ ſue. ⁊ tollebat de ſanguine hirci ⁊ vitule. ⁊ thuribulum plenū prunis, multūqꝫ tollens tymiamatis: intrabat vltra velū. tantū imponēs tymiamatis: vt nebula ⁊ vapor operiret oraculum: ne forte viſa maieſtate dn̄i moreret̄. Aſpergebatqꝫ ſepties digito de ſanguīe coram ꝓpitiatorio ad orientē. Eodē etiā numero aſꝑgebat pauimentū. Simili q̇qꝫ aſperſione ſeptena expiabat ſanctuariū exterius ⁊ pauimentū. Fundebatqꝫ de eodē ſanguine ſuper cornua altaris aurei: ⁊ aſpergebat illud ſepties digito, expians ita totum tabernaculū ⁊ altare ab immūdicijs filioꝝ iſrael: ⁊ a cunctis p̄uaricatiōibꝫ eorū, id eſt contagio qđ cōtraxerat poſitū in medio peccātiū tabernaculū. Nullusqꝫ erat cū eo in tabernaculo cū ipm̄ expiabat. In quē modū etiā ſemel in anno lauamꝰ altaria vino. Nota q̇a hic legit̄ ſacerdotē egredi de oraculo ad altare, et ſic patet: quia erat extra. Nec poteſt dici eum egreſſum ad altare coram tabernaculo, cum dicatur hic ad altare quod eſt coram dn̄o. Poſt hanc expiatiōē egrediebat̄ ſacerdos ad hircum viuentē: ponēſqꝫ vtrāqꝫ manū ſuꝑ caput eius, cōfitebatur generaliter omnes iniquitates filioꝝ iſrael. ⁊ imprecans eas capiti eius, ponēs etiam vt tradūt quidam chartam inſcriptam peccatꝭ populi ſuꝑ caput eius, mittebat eum in deſertum per hoīem ad hoc paratū. Tradunt hebrei quorundā paruulos tribualiter ad hoc parari, id eſt de tribu ad hoc deputata: medicinaliter eis ſplene ſubtracto, vt ſic expiatus eſſet populus a peccatis illius anni: q̄ ꝑ ignorantiā vel fragilitatē cōtraxerat q̄ ſecum ferebat hircus. Qui quia emittebat̄ nō rediturus. apompeius grece, latine emiſſariꝰ dicebatur. Cum autē deduxerat aaron hominem cū hirco extra caſtra: redibat ad tabernaculum teſtimonij, depoſitiſqꝫ veſtibus lineis in quibꝫ expiauerat ſanctuariū, ⁊ emiſerat hircum, lauabat carnē ſuam in loco ſancto, et induebatur veſtibus ſuis ſcꝫ pontificalibus ⁊ p̄cioſis, ⁊ offerebat arietē in holocauſtum: ⁊ adipes vitule et hirci pro peccato: reneſqꝫ cū renunculis. In hunc modum ⁊ pōtifex euāgelicꝰ in aſꝑſione baſilice quā dedicat quaſi in expiatione lineis et minoribus vtitur indumētis. Etiā in ſabbato ba

Quia defuncti erant Duo filij Aaron nadab ⁊ abiu cū offerrent ignem alienū ad altare dei erat neceſſe vt inſtrueretur celeſti doctrina aaron quomō eū ad altare oporteret accedere ⁊ quo ſupplicatōis ritu ꝓpitiū faceret deū. et vt caueret de hoc quod acciderat filijs Propterea de his h̄ modo prefata eſt lex. Iterū locutꝰ ē dn̄s ⁊c.

ptiſmali in cõſecratione fontium, et in mer-
ſione cathecuminoꝝ, cum ſcꝫ transferuntur
peccata eorum: vtitꝰ ſimilibꝫ indumentꝭ. Cũ
autẽ his peractis ad miniſtrationeꝫ accedit
altaris pontificalibus et ꝑcioſis veſtibꝫ in-
fulatur. Uitulum autẽ et hircum de quorũ
ſanguine facta eſt expiatio ferebant extra ca-
ſtra, ꝛ cõburebant igni tam pelles ꝙ carnes
eorum ꝛ fimũ. Proijciebatqꝫ ea ſacerdos in
ignem qui illa vorabat mutatis priorıbꝫ ve
ſtibus et reſumptis ꝓprijs, lignum cedrinũ,
iſopum, et coccũ bis tinctum. quia hec in pu
rificationibꝫ valebant, ꝛ tũc rediens lotis ve
ſtibus et carne ſua ingrediebatꝛ caſtra, et im-
mundus erat vſqꝫ ad veſperum. Sed ꝛ ille
ſacerdos qui remanebat ad ignẽ: vt cõſumi
faceret omnia vſqꝫ ad cinerẽ, nõ niſi lotis ve
ſtibus ꝛ corpore intrabat caſtra: et immun-
dus erat vſqꝫ ad veſperũ. Sed et tertius ſa
cerdos qui colligebat cineres reſeruans ad
aquã aſperſionis, nõ niſi lotus intrabat ca-
ſtra: ꝛ immundus erat vſqꝫ ad veſperuꝫ. Ex
his cineribus fiebat aqua aſperſionis: qua
per totum annũ, purificabantꝛ immũdi. Uñ
difficile eſt rõem inuenire cum hic cinis fie-
ret ad purificãdos immũdos, cur illi qui eũ
tractabãt vt dictum
eſt immundi erant. cum etiam dominuſ hoc ſacramentũ quaſi ſanctiſſimũ: religionem victime appellet.

Cum et iudei proꝛſus de hoc reſpondere ſe neſcire fatentur, nec gamaliel aliquid hic eos doceat.

Sed et qui caprum
dimiſerat, alꝰs duxerat in deſertum immun-
dus erat. De quo tamẽ facile eſt inuenire ra-
tionem, et eſt veriſimile hos cineres factos
annuatim: vt mõ fit chriſma. Quidã tñ he-
brei dicũt eos valuiſſe ꝛ duraſſe ꝑ plures an
nos: nec factos niſi cũ deficiebãt.

De purificatione immundorum.
Capitulum. XXIII.

Js cineribus

b purificabantꝛ immũdi in hũc
modum. Siquis tãgebat ca
dauer hominis mortui in ta-
bernaculo, vel in agro occiſi, aut ꝑ ſe mortui
vel ſepulcrũ eius: immundus erat ſeptẽ die-
bus. Tabernaculũ in quo mortuus eſt ho-
mo: et vniuerſa que ibi erãt vaſa immunda
erant ſeptẽ diebus. Tollebatqꝫ vir mũdus
cineres cõbuſtionis: mittenſqꝫ ſuper eos a-
quas viuas, tingebat ex eis iſopũ: ꝛ aſperge
bat ex eo die tertio ꝛ ſeptimo tentoriũ, ꝛ o-
mnem ſupellectilẽ, ꝛ homies huiuſmodi cõ
tagione pollutos: ꝛ lotis veſtibus ꝛ corpo
re mundi erãt. Si die tertio nõ fuerat aſper
ſus immundus die ſeptimo nõ mũdabatꝛ.
Siquis aũt ſic nõ expiabatꝛ peribat de me
dio eccľie. qꝛ polluebat ſanctuariũ, id ẽ ani-
ma eius ꝑibat de iſrael: qꝛ peccabat, ꝛ arce-
batur ab ingreſſu loci ſancti. Sed et ille q̃
purificabat immundũ aqua hmõi, quia te-
tigerat cineres, lauabat veſtimẽta ſua, ꝛ im-
mundus erat vſqꝫ ad veſperũ. De immũdi-
cijs ꝓo quibꝫ erat immundꝰ homo per diem
tñ, vt ꝓpter illuſionem nocturnã, vel qꝛ dor
mierat cum vxore: nõ credimꝰ hominẽ his
cineribꝫ expiatũ, ſed ad minus de immundi
cia ſeptẽ dieꝝ, quia die tertio ꝛ ſeptimo legitꝛ
faciẽda expiatio talis. De expiationibꝫ que
fiebant cum muneribꝫ oblatis, vt ſupra de
leproſo dictum eſt, ꝛ de viro ſpermatico et
mľiere ſanguinaria, quia legitꝛ eos numera-
re ſeptẽ dies ꝛ octaua purificari, credimꝰ die
tertia ꝛ ſeptima his aquis expiatos.

De perſonis excluſis a matrimonio.
Capitulum. XXIIII.

Radidit etiã do

t minꝰ filijs iſrael mľtitudinẽ ꝑce-
ptorum recapitulãdo predicta, ꝛ
ſuꝑaddendo noua, de quibꝫ non niſi illa ꝑ-
ſtrinximus q̃ ad intelligentiã lectõnis ſacre
ſcꝑture ſunt neceſſaria. Sane ꝓhibuit dñs
ne hõ ad domeſticam ſue carnis accederet,
nec reuelaret turpitudinẽ eiꝰ, i. diſcooꝑiret ꝛ
intraret pudẽda ipiꝰ. In ꝑmoꝝ q̃dẽ parẽtũ
cõiugio ꝓpter hoim raritatẽ: ſolũ duas pſo-
nas excluſit dñs a cõiugio dicẽs. Propťh
relinquet hõ patrẽ ꝛ matrẽ, i. nec filiꝰ matri
nec patri filia copulabitꝛ. Sub lege ꝓo plu
res excepit, q̃ ſunt fere, xij. mater, nouerca, ſo
ror, neptꝭ, amita, matertera, vxor patrui, nu
rus, vxor fratrꝭ. Sꝫ
hec determinationẽ recipit. ꝓuigna filia priuigni, vľ ꝓuigne ſoror vxorꝭ, paucas tũc excluſit: vt multiplicarẽtur hoies:

Si em̃ quis habẽs vxorẽ mortuꝰ fuerit, nõ ſuſcepta inde ꝓle, frater eiꝰ duxit eã: et inde fratri defuncto ſemen ſuſcitauit.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

et repleret̄ terrā Sub gr̄a plurime excludūt̄ vbi ꝯtinētia locū hꝫ. et eſt hec ꝓhibitio côiugij. A fornicatiōe eñi oīs mulier excludit̄.

Catalogus quorundā preceptoꝝ
Capitulum. XXV.

C Uirū quoqꝫ cū maſculo ꝛ iumēto ſub intermiñatiōe mortis ꝓhibuit. ne etiaꝫ colligeret̄ ſpicas vl' racemos remanētes. nec grana decidētia: ſꝫ relinqueret̄ ea pauperibꝯ terre. nec opus mercēnarij retinere vſqꝫ mane. nec accipe pſonas. diligi amicū ſicut ſeipſū ꝑcepit. vbi. lxx. primū ponūt Somnia auguria. diuinatiōes obſeruari ꝓhibuit. nec agrū ſeri diuerſo ſemine. nec iumenta diuerſi generis facere coire. nec veſte ex duobus texta idui. nec comam in rotundū tōderi. nec barbam radi. nec carnes ſuas ſuper mortuo īcidi nec figuras aliquas aut ſtigmata ī carne ſua fieri. cuꝫ quibꝯ ꝛ ſimilibꝯ ad lr̄am ſubintelligendū eſt ſ̄m ritū gentiū ꝛ maxime egyptioꝝ cum quibꝯ habitauerāt. Nā ꝛ dauid legitur mulā habuiſſe ſuꝑ quā poſit' eſt Salomon: et delatus ad fontē geon ad inungēdum. Sꝫ egypt' omnigenoꝝ venerās monſtra deoꝝ. ꝛ in honore diuerſoꝝ deoꝝ q̄s putabat talibꝯ ꝑeſſe. diuerſa ſemina in agro. diuerſas materias ī veſte ſociabat. diuerſos etiam cincinnos capitis diuerſis dijs ſacrificabat. Uñ ꝛ ī ꝑncipio hoꝝ ꝑceptoꝝ dixit dñs Iuxta ꝯſuetudinē terre egypti in q̄ habitaſtiſ nō facietis. iuxta morē regionis ad quā introducā vos nō agetis. Addidit etiā ſpeciale ꝑceptū cū intraret̄ terrā repromiſſiōis: vt auferret̄ ꝑputia arboꝝ q̄s plantaret̄ Qđ q̄ſi exponēs ſubdit. poma q̄ germināt immūda erūt vob. Hoc tñ nō eſt in hebreo. Et videt̄ velle ꝙ fruct' triū ꝑmoꝝ annoꝝ īmundus eſſet ꝛ abijciendus. fruct' q̄rti anni ſctūs dño ꝛ côis pauperibꝯ. ſed in quinto anno ꝛ deinceps dñi ſui eſſent ꝛ eſibiles.

Diuerſa etiā aīalia coire faciebāt vt ide aīal naſceret̄ qđ plurimū eſſet deoꝝ ſacrificio cōgruū. vel eoꝝ honori dedicatū. ſicut mul' de equo ꝛ aſino marti et cilleno apt' erat.

De tribus generibus panum.
Capitulū. XXVI.

A De euidentiā quoqꝫ eoꝝ q̄ hic in leuitico tradunt̄ ſciēduꝫ eſt. ſacerdotes habuiſſe tria genera panū. panes ſcꝫ ſacerdotales. leuiticos. ꝛ laicos. Sacerdotales erāt panes ꝓpoſitionis q̄ de publico ſumptu fiebant: q̄s non licebat edere niſi ſolis ſacerdotibꝯ. Panes leuitici q̄ ꝛ offertorij. quibꝯ ſoli de genere leuitico veſcebant̄. Etiā q̄ ꝓpter maculam nō poterant miſtrare et filiafamilias: ſed nō vxorata. vel vidua vl' repudiata: niſi neceſſitate rediret ad domum patris: vt eſſet quaſi filiafamilias.

His nō veſcebatur aduena inquilinus mercēnarius ſacerdotis. verna tñ l' empticius ipi' veſci poterat. Laici. i. cōmunes quibus quicūqꝫ poterat veſci.

Aduena generale nomen eſt ꝯtinēs ꝑegrinum: q̄ tñ pertrāſit ꝛ inquilinū qui cū ſit de eadē regione. māſionē tñ ꝯducit.

De ſanctimonia ſacerdotum.
Capitulum. XXVII.

D E ſanctimonia quoqꝫ ſacerdotū agēs dñs. primo d̄ minoribꝯ ſacerdotibꝯ agit: ne cōtaminarent̄ in mortibꝯ ciuiū ſuoꝝ. nec etiam principis populi: niſi tñ ſuꝑ matre et patre. filio et filia. fratre et ſorore virgine. ne ſcꝫ lauarent vel ſepelirent. vel plāgendo tangerēt mortuos alios. nec alijs tñ ꝓhibitas eis interdixit vxores. ſed nec habere concubinas. nec in vxorem ducere ſcortum. nec ancillam. nec captiuam. nec viduam. nec repudiatam. nec eas que de cauponibus et pandocibus. id eſt apothecis venalibꝯ vitā agūt Pontificē vero ad nullū oīno mortuum ingredi voluit. Unde et dñs papa nullis exequijs intereſſe dicitur. Nec vxorem ducere niſi virginem: ꝛ tñ de populo ſuo. Sed nec parochia domini pape muros vrbis excedit. In cōmune vero ꝑcepit ne ſacerdos in diebus vicis ſue cū miniſtrare deberet vinū biberet. aut oīe qđ inebriare ꝑt vt ſciret diſcernere inter ſanctū ꝛ ꝓphanū. mundū ꝛ immundū. et doceret filios iſrael legitima terre q̄ locutus erat domin'. et ne ſacerdos dūqꝫ īmundus eſſet accederet etiā ad tangēda ea que offerebāt filij iſrael. Pater qꝫ ſi ſa

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

cerdos euangelicus q̄tidie miſtrat: aſſiduaꝫ
debet habere mundiciā. Addidit quoqꝫ do-
min⁹ de ſolēnitatib⁹
legalib⁹. Sed quia
pleni⁹ de his ī libro
numeri diffinitur. et
nos ibidē de illis p-
ſequemur. Pria die
ſeptembris feſtū tu/
barum vł clangoris

Septem feſta iudei
habuerūt Sabbatū
neomeniam penteco
ſte. paſca. feſtū tuba-
rū. feſtū ꝓpitiationis
ſcenophegiam.

pro liberatōe iſaac: qđ cereoꝝ dicit̄. Decima
die eiuſdē menſis feſtuꝫ ꝓpitiationis. q2 cum
feciſſent vitulū: orante moyſe ꝓpitiatus ē eis
de⁹ .xv. die feſtum ſcenophegie. qđ eſt fixio
tabernaculoꝝ. qđ eſt feſtum patris. Cū em̄
patri aſcribatur potentia: magna fuit potē-
tia dei ꝙ veſtes eorum nō ſunt attrite per. xl.
annos. ſed habēt modo alia feſta phuriū. i.
ſortiū. q2 ſors in cōtrarium cecidit. vt in He
ſter legit̄. q2 ſe occiſuros occiderūt. Encenia
tria. i. dedicatiōes. In autumno q̄ fecit ſalo
mō. In vere q̄ zorobabel. aliiqꝫ reuerſi ð ba
bylone. In hyeme q̄ fecerūt machabei. de q̄
in euāgelio. Facta ſunt encenia in hieruſalē
⁊ hyems erat.

De pena blaſphemi.

Capitulum. XXVIII.

e Ecce autē egreſ-
ſus filius mulieris iſraelitꝫ quē
pepererat de viro egyptio. iur-
gatus cū viro iſraelita blaſphemauit nomē
dei iſrael maledicens ei. quē moyſes recluſit
in carcerē donec ſup hoc ↄſuluiſſet dn̄m. qui
ait ad moyſen Qui maledixerit deo ſuo: oēs
qui audierint ponēt manus ſuas ſup caput
eius: quaſi cōtra ipm teſtificantes. et eductū
extra caſtra omnis multitudo lapidabit eū.
ſiue ciuis ſit aut aduena.

De talione legis date.

Capitulum. XXIX.

ſ Subintulit quo-
qꝫ dn̄s de talione. vt q̄ lederet
hoīem in eundē modū lederet̄ q̄
leſerat eū. ſcꝫ vt redderet animā ꝑ aīa. oculū
ꝑ oculo. dentē ꝑ dente. fracturaꝫ ꝑ fractura.
liuorē ꝑ liuore. aduſtionē ꝑ aduſtione. No-
ta: q2 talio nō erat in iniurijs rerū: ſꝫ in leſio
ne tm̄ corporū. quia furta reſtituebant̄ in du
plum vel quadruplū. Determinabaturqꝫ ta

lio per neceſſitatē. vt ledens mulier viruꝫ in
virilib⁹: puniebatur manu. q2 virilia nō ha-
bet. et vir ledēs mulierē pregnantē vt faceret
abortiuū nondū animatū: mulctabat̄ pecu/
nia. Incertū eſt aūt vtrū talio extenderet̄ vſ-
qꝫ ad iudicē. vł circa iniuriatū tm̄ haberet lo
cuꝫ. Q2 vero iniuriatus ſine iudice poſſet vl
ciſci: forte inde haberi pōt ꝙ ad ciuitates re-
fugij fugiebat homicida nō volēs: ne interfi
ceret̄ a ꝓximis occiſi.

De obſeruatiōe iubilei anni.

Capitulum. XXX.

a Addidit etiaꝫ do-
minus de obſeruatiōe iubilei. q̄ ſe
ptimā ſeptimanā hebdomadaꝝ
annoꝝ ſeq̄bat̄. ad cuius ꝓſignationē ſeptem
annis ꝓcedentib⁹ vt tradūt quidā: in ſinglis
neomenijs clangebāt tubis. ⁊. vij. dieb⁹ ↄti-
nuis an̄ ipm ſolennizabāt clangentes tubis
In libro tn̄ Numeri legit̄ ꝙ clangerēt tubis
vij. mēſe. x. die. in vniuerſa terra. In h anno
oēs diſtractiōes reꝝ ad ꝓſtinos redibāt poſ
ſeſſores. ꝑter domos q̄ erāt in vrbib⁹ muratꝫ
q̄s tn̄ ꝑmo anno venditōis vēditori redime
re licebat. exceptis domib⁹ leuitaꝝ q̄ in q̄cū
qꝫ eſſent loco in iubileo redibāt Eodē anno
requieſcebat terra ⁊ debita. eodem anno ſer-
ui liberi dimittebant̄. Nam licet eſſent cōtri
bules: tn̄ voluit eos dn̄s ſeruitij ſcemate ca-
ſtigare ꝓpter trāſgreſſiones legū. Joſephus
dicit. q2 in iubileo cōueniebat vēditor agri.
et emptor: et reputātes fruct⁹ ⁊ expēſas in a-
grum factas: fructib⁹ exuberaſſe cōpertis vē
ditor recipiebat agrū. ſi vero expēſe tranſcen
derūt: hoc qđ deerat recipiebat emptor. et a
poſſeſſione diſcedebat Hāc tn̄ cōputationē
fieri licuit infra annū iubileū. nedū in ipſo ſi
venditor ꝑus vellet reuocare quod vēdidit
Littera leuitici videt̄ velle ꝙ iuxta numeruꝫ
ānoꝝ vſqꝫ ad iubileū maiori minori ve ꝑcio
iubebat agrū vēdi ne vēditor grauaret̄ ſi modi
co venderet. ⁊ plurimi anni ſupeſſent vſqꝫ dū
reciperet qđ vendiderat. et ne grauaret̄ em-
ptor. ſi multo emeret qđ ī ꝓximo amiſſurus
erat. Determinata quoqꝫ fructuū reputatio-
ne ⁊ expenſaꝝ infra iubileū addit. ꝙ ſi ven-
ditor qđ ſuperit expenſaꝝ reddere nō pote-
rit: habeat emptor agrū vſqꝫ ad iubileū. In
ipo em̄ oīs venditio redibat ad ꝓſtinū poſ-
ſeſſorem. Terrā autē ſic voluit dn̄s vēdi ab

l

eis ſub cōditione recipiēdi. q2 ſua erat ꝛ non ipoꝝ. Alienigenas tñ ſeruos voluit eos i ꝑpetuum poſſidere.

De benedictionibꝫ ꝛ maledictionibꝫ.
Capitulum. XXXI.

Alium precepto/

rū obſuatoribꝫ ꝑmiſit dñs bñdictiōes ſuas dicēs. Dabo vobꝫ pluuias tpibꝫ ſuis ꝛc. vbi. xxx. clauſule ꝓmiſſionū inueniunt. Trāſgreſſoribꝫ ꝟo longe plures ingeminat maledictiōes.

De decimis ꝛ votiuis.
Capitulum. XXXII.

N decimatione

animaliū qđ decimū vel naſcendo vel numerādo veniebat: dño ſanctificabat. nec mutari licebat in meliꝰ vel deterius. Silr aníal qđ vouebat dño non licebat immutari. ſiqs qđ vouerat imutaret ꝛ votiuū ꝛ immutatū erat dñi. Sed diſtinguendū eſt de hmōi votis. Aliqñ eñi ſic ex voto aliqd ſāctificabat dño ꝙ anathematizabat: illud nō poterat vēdi a ſacerdotibꝫ vł alienari. Quñqꝫ nō ſic obligabant votiua: ſꝫ poterant vendi a ſacerdote determiato ꝑcio ſm vtilitatē q̄ ex his poterat ꝓuenire. ſiue eſſet aíal vel fundꝰ. Qui tñ voto dederat ſi volebat illud emere ſupra eſtimationē ꝓ q̄ alij daret adderet quintā eius ptē. Qđ ideo ē ſtatutum. ne q̄ vouerat ad recipiendū qđ vouerat aſpiraret. q̄i penitētia ductꝰ: ne etiā digniorem alijs ſe putaret in emptione eius rei: q2 eam dederat.

Hiſtoria numeroꝝ. ca. j.
De excubijs circa tabernaculū. ca. ij.
De cōmutatiōe ꝓmogenitoꝝ ꝑ leuitꝭ. ca. iij.
De etate miniſtrantiū in tabernaculo. Et de differētia miniſtroꝝ. ca. iiij
De q̄ tā mō reddēdi rem alienā. ca. v.
De iudicio zelotypie. ca. vj.
De ſanctimonio nazareoꝝ. ca. vij.
De benedictiōe ſuꝑ populū. ca. viij
De oblationibꝫ. xij. dierum in dedicatiōe tabernaculi. ca. ix.
De cōſecratiōe leuitarū. ca. x.
De his qui non poſſunt facere phaſe primo menſe vt faciāt ſecūdo. ca. xi.
De tubis argenteis et modo clangendi in eis. ca. xij.
De receſſu iſrael a mōte ſinai. ca. xiij.
De electiōe. lxx. ſenioꝝ. ca. xiiij.
De datione carniū ꝛ ira dei ſuꝑ eos. ca. xv.
De plaga marie ꝛ cauſa lepre. ca. xvj.
De. xij. exploratoribꝫ. ca. xvij
De murmure populi ꝓ q̄ per. xl. annos i deſerto petierunt. ca. xviij.
De lapidatiōe colligentis ligna in ſabbato. capitulum. xix.
De ſciſmate chore: dathan ꝛ abyron et plaga eorum. ca. xx.
De exuſtione ꝑpli extincta ꝑ aaron. ca. xxi.
De virga aaron q̄ nocte vna frondiut floruit et peperit nuces. ca. xxij.
De reditu in cades in. xl. anno. ca. xxiij
De morte marie ꝛ aqs ꝯdictionis. ca. xxiiij
De circūitu idumee. ca. xxv.
De morte aaron. ca. xxvj
De victoria pꝰ votū anathematis. ca. xxvij.
De ſerpente eneo ꝯ ignitos ſerpētes. ca. xxviij.
De ſcopulis torrentiū q̄ geſſierūt. ca. xxix.
De cantico ad puteū. ca. xxx.
De morte ſeon regis amorreorum. et og rege baſan. ca. xxxj.
De itinere balaā ꝛ ꝙ locuta ē ei aſina. c. xxxij
De ariolatheſi balaā ꝛ eiꝰ ꝓphetia. ca. xxxiij.
Ex amore mulierculaꝝ initiatus eſt iſrael beelphegor ca. xxxiiij.
De zelo phinees. ca. xxxv.
Scđs numerus bellatoꝝ. ca. xxxvj.
De iure ſucceſſionis hereditarie. ca. xxxvij.
De ſubſtitutiōe ioſue. ca. xxxviij.
De libaminibꝫ. ca. xxxix
De iugi ſacrificio. ca. xl.
De ſabbato ꝛ oblationibꝫ eius. ca. xlj.
De neomenia. ca. xlij.
De phaſe. ca. xliij.
De pentecoſte. ca. xliiij
De feſto tubarum. ca. xlv
De feſto ꝓpitiationis ca. xlvj.
De ſcenophegia. ca. xlvij.
De votis. ca. xlviij
De deſtructiōe madiā ꝛ ꝑ de diuiſiōe. ca. xlix
De ſorte duarū tribuū ꝛ dimidie. ca. l.
Catalogus. xl. duaꝝ manſionū. ca. lj.
De vrbibꝫ leuitaꝝ ꝛ de ſuburbanis. ca. lij.
De matrimonio cōtribulū. ca. liij.